

Únor

Divadelní zpravodaj

113. sezóna 2022/2023

BLÍŽÍCÍ SE JUBILEA MARTINY SIKOROVÉ

FANTASTICKÉ DIVADLO V REŽII PETRA NOVOTNÉHO

AUDIENCE U KRÁLOVNY – INSCENACE ROKU 2022

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY ✨ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKOVÉ ČTENÍ

Únor

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	18:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 20:40	X Š K E U
ČTVRTEK	2.	10:00	TŘI VETERÁNI	KONEC 12:05	
PÁTEK	3.	19:00	MAKROPULOS musical	KONEC 21:20	
SOBOTA	4.	18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 20:30	
NEDĚLE	5.	18:00	F. Bohnet – A. Alexy / OSCAR PRO EMILY	PROLOG 	
Konverzační komedie o stárnoucím hereckém páru, který doufá, že jejich celoživotní dílo bude odměněno... Hrají C. Mayerová, P. Kostka a V. Jílek nebo I. Lupták. Režie P. Slavík. Studio DVA divadlo, Praha					
PONDĚLÍ	6.	19:00	G. Koren / NEPERTE SE, PROSÍM VÁS!	PROLOG 	
Izraelská komedie plná překvapivých zvratů. Tři sourozenci se sešli v advokátní kanceláři, aby si vyslechli otcovu poslední vůli... Hrají M. Hudečková nebo Z. Slavíková, Z. Kajnarová, M. Etzler, L. Hampl a další. Režie P. Svojtka. Divadlo Palace, Praha					

ÚTERÝ	7.	17:30	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 20:10	S
STŘEDA	8.	18:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 20:05	Z
ČTVRTEK	9.	19:00	MAKROPULOS musical	KONEC 21:20	C
PÁTEK	10.	10:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 12:20	ŠK
		18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 20:20	
SOBOTA	11.	18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 20:30	
NEDĚLE	12.	15:30	J. Chalupa – Z. Svěrák – J. Uhlíř / PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA		
			Pohádkový muzikál podle slavné televizní inscenace. Hrají L. Jeník nebo R. Trtík, E. Přívozničková nebo E. Jansová a další. Divadlo Pohádek, Praha		
ÚTERÝ	14.	19:00	MIMO ZÁZNAM	KONEC 21:10	A
STŘEDA	15.	18:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 20:30	N
ČTVRTEK	16.	19:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35	K
PÁTEK	17.	10:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 12:35	ŠK
SOBOTA	18.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 1	KONEC 20:40	
NEDĚLE	19.	19:00	P. Zelenka / ELEGANCE MOLEKULY		Q
			Příběh o silné vizi, předvídavosti a odměně, která přišla příliš pozdě. Hrají I. Trojan, V. Khek Kubařová, M. Myšička, P. Šimčík a další. Režie P. Zelenka. Dejvické divadlo, Praha		
PONDĚLÍ	20.	10:00	K. Plešková / SHOWTIME		ŠK
			Muzikál o dětech bez domova. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	21.	19:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 21:30	R
STŘEDA	22.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 21:30	B
ČTVRTEK	23.	19:00	JAKO BŘITVA	KONEC 21:30 DERNIÉRA str. 20–22	M
PÁTEK	24.	10:00	FANTASTICKÉ DIVADLO		VG
SOBOTA	25.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	26.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	II. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	27.	9:30	G. Orwell / ANIMAL FARM		ŠK
		12:00	Vstupenky v prodeji u pořadatele představení. Divadelní adaptace alegorické novely, která formou bajky líčí politické vztahy a děje mezi lidmi. Režie G. Legendre. TNT Theatre Britain		
		19:00	M. Doleželová – R. Vencel / ANI ZA MILION!		
			Detektivní komedie z prostředí přímořského majáku, ve které se navěky spojí tajemstvím dvě naprosto protikladné osobnosti... Hrají A. Gondíková a J. Langmajer. Režie P. Hruška. Divadlo Kalich, Praha		
ÚTERÝ	28.	9:00	ANIMAL FARM		ŠK
		11:30	ANIMAL FARM		ŠK

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	2.	18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20:45	
PONDĚLÍ	6.	19:00	LENKA NOVÁ – Dopisy		
			Recitál osobitě zpěvačky s nezaměnitelným sametovým alterem a lidsky prostým přednesem, která po vynucené covidové pauze představuje své úspěšné album Dopisy.		
ČTVRTEK	9.	19:00	KALIFORNSKÁ MLHA	KONEC 20:20	B₁+B₂
PÁTEK	10.	18:00	KALIFORNSKÁ MLHA	KONEC 19:20	X₁+X₂
ÚTERÝ	14.	19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20	F₁
STŘEDA	15.	8:30	bratři Grimmové / SNĚHURKA		ŠK
			Známa pohádka o krásné princezně, zlé maceše, sedmi trpasličích a polibku, který všem změnil život. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		10:00	SNĚHURKA		ŠK
ČTVRTEK	16.	19:00	SIMULANTENBANDE – Jak vesničtí hoši k bigbítu přišli		
			...aneb Z malého chlapečka rock udělal dědečka. Vzpomínkový muzikál pro jednoho herce a bigbítovou kapelu. Účinkují Simulantenbande a J. Vrána.		
ČTVRTEK	23.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	H₁+H₂ 2022
PÁTEK	24.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	E₁+E₂ 2022
ÚTERÝ	28.	18:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny		
			Neformální talk show dramaturgyně J. Uherové , která si do svého zábavného pořadu tentokrát pozvala herečky J. Janouškovou , L. Mecerodovou , V. Malou a E. Jechovou , aby společně prožily příjemnou dámskou jízdu!		

POEDIUM V KLUBU

PONDĚLÍ	20.	19:00	MILOŇ ČEPELKA BÁSNÍK	 str. 15 PREMIÉRA
			Poetický večer z díla zakládajícího člena Divadla Jára Cimrmana. Čtou J. Janoušková a L. Špiner, u piano J. Pícek. Připravil L. Nunvář.	

VČD NA ZÁJEZDECH

PONDĚLÍ	6.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	MLADÁ BOLESLAV
ÚTERÝ	28.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	TÁBOR

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

 str. 8–9

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků, která originálním způsobem boří stereotypy o „lidech se zvláštními potřebami“. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc. Režie P. Novotný.

L. Rosten – M. Hanuš str. 10–11

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záluďnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

P. Abraham / MIMO ZÁZNAM

Nekorektní satirická komedie z prostředí vysoké politiky, která čerpá z předvolebních tahanic a čachrů v (nejen) českých zemích. V hlavních rolích P. Janečková, L. Špiner a J. Janoušková. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / ONA NENÍ VADNÁ!

Komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. V hlavních rolích K. Šafránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

J. Werich / TŘI VETERÁNI

Hádka pro celou rodinu nejen podle kultovního českého filmu. V hlavních rolích T. Lněnička, M. Mejzlík a A. Postler. Režie P. Novotný.

N. J. Berry RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Intimní hra o jiskře, která přeskóčí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit. Hrají K. Šafránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné ne-tradiční loupeži. Hrají L. Špiner, K. Hulcová, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 1

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA

Obraz B. Němcové na pozadí všudypřítomné průměrnosti, která není žádně době cizí. V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

P. Morgan str. 7 AUDIENCE U KRÁLOVNY

Příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů. V titulní roli P. Janečková, za roli v širší nominaci na Cenu Thálie 2020. Režie P. Novotný.

J. Stein – S. Schwartz / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska... V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková ŽÍTKOVSKÉ BOHYŇE

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností. V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

S. Sachs str. 20–22 KALIFORNSKÁ MLHA

Bouřlivý duel mezi škrobeným intelektuálem a svéráznou ženou z okraje společnosti odhalující nečekaná tajemství. Hrají M. Sikorová a A. Postler. Režie M. Przebinda.

↑ S. STAŠOVÁ A J. VLASÁK, NA ZLATÉM JEZEŘE, FOTO K. BAALBAKI

↑ P. JANEČKOVÁ, MAKROPULOS MUSICAL, FOTO J. SEJKORA

PŘIPRAVUJEME NA BŘEZEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **12.** 19:00

E. Thompson / NA ZLATÉM JEZEŘE

Romantická komedie o stárnoucím manželském páru, která dojíká i baví. Hrají S. Stašová, J. Vlasák, M. Procházková a další. Režie V. Strnisko. **Agentura Harlekýn, Praha**

PONDĚLÍ **13.** 19:00

M. Hanuš / JAK UMŘÍT NA ROKENROL

Q

Křížová cesta legendárního zpěváka M. Volka v doprovodu tří andělů, Mikuláše a kapely. Hrají J. Krafka, J. Wohanka, A. Rusevová a další. Režie M. Hanuš. **Městské divadlo Kladno**

SOBOTA **18.** 18:00

MAKROPULOS musical

KONEC 20:20

ČTVRTEK **23.** 19:00

P. Quilter / DUETY

Komedie o zvláštnosti vztahů a věčném hledání štěstí mezi muži a ženami. Hrají M. Absolonová a F. Blažek. Režie J. Nvota. **Studio DVA divadlo, Praha**

27.3. – 3.4.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

str. 12–14

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ **20.** 19:00

S. Alexijevičová / VÁLKA NEMÁ ŽENSKOU TVÁŘ

PREMIÉRA

Dělostřelkyně, tankistky, letkyně, spojačky, zdravotní sestry promlouvají o válce – hluboce lidsky, bez zbytečného patosu. Z jejich vzpomínek vznikla kniha se silným protiválečným apelem, jejíž dramaturziaci vám představíme formou scénického čtení. Režie E. Říhová. **Cyklus INprojekty**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Inscenací roku je opět AUDIENCE U KRÁLOVNY

Rok 2022 jsme zakončili do posledního místa vyprodanou derniérou komedie **Z postele do postele**, po které ředitel divadla Petr Dohnal slavnostně vyhlásil výsledky tradiční divácké ankety o nejoblíbenější tituly roku.

Nejpopulárnější inscenací VČD roku 2022 se po loňském vítězství znovu stala **AUDIENCE U KRÁLOVNY** z pera britského scenáristy a dramatika Petera Morgana, kterou na velkém jevišti našeho divadla režíroval Petr Novotný. V hlavní roli královny Alžběty II. v ní exceluje Petra Janečková, která se za citlivé ztvárnění britské panovnice dostala do širší nominace na Cenu Thálie 2020. Pomyslnou druhou příčku žebříčku divácké oblíbenosti obsadila muzikálová adaptace dramatu Karla Čapka o touze po věčném mládí, kterou její autoři Ondřej Soukup, Gabriela Osvaldová a Petr Abraham nazvali

MAKROPULOS musical. Režie jedné z nejnovějších inscenací v repertoáru VČD (premiéru měla teprve v říjnu 2022) se rovněž ujal Petr Novotný, jenž se ukrývá i pod pseudonymem tvůrce libreta. V hlavní roli kabaretní zpěvačky Emilie Marty opět září Petra Janečková. Loňské třetí místo obhájila legendární hudební komedie **NOC NA KARLŠTEJNĚ**, která se v letních měsících stěhuje z interiéru Městského divadla do exteriéru na vyhlídku Kunětické hory. Divadelní evergreen o tom, že láska je silnější než příkaz krále, režíroval také Petr Novotný, jenž roli krále Karla IV. svěřil hostujícímu Petru Štěpánkovi, jeho ženu, královnu Elišku ztvárňuje Martina Sikorová. Známy muzikál podle stejnojmenného filmu Zdeňka Podskalského se stal i **nejnavštěvovanější pardubickou inscenací**, během roku 2022 ji zhlédlo 11 936 diváků.

Možnost zvolit inscenaci roku měli i novináři a kritici – Cenu novinářů za rok 2022 obdržela intimní hra **RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY**, která pojednává o jiskře, která přeskóčí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit. V komorním prostou Malé scény ve dvoře ji režíroval Mikołáš Tyc, jenž do partnerské dvojice obsadil Karolínu Safránkovou a Josefa Lásku.

Závěrem statistika – VČD během roku 2022 na svých domovských scénách a na zájezdech po České republice uvedlo celkem 445 představení, kterých se účastnilo celkem 122 741 diváků, čímž pardubická scéna znovu obhájila titul nejnavštěvovanějšího jednosouborového regionálního divadla. RaS

↓ T. LNĚNIČKA A P. JANEČKOVÁ VE VÍTĚZNÉ AUDIENCI U KRÁLOVNY, FOTO J. VOSTÁREK

O Fantastickém divadle s režisérem PETREM NOVOTNÝM

FOTO J. SEJKORA

Se začátkem nového roku přichází i nová komedie. Hned zpočátku ledna jsme začali zkoušet inscenaci FANTASTICKÉ DIVADLO podle textu mladého izraelského autora Gura Korena. Černá gangsterská komedie se zabývá, kromě jiného, lidmi, kteří jsou něčím zvláštní, výjimeční – trpí mentální či fyzickou poruchou, mají nějaký hendikep, jsou „postižení“. Jsme na začátku práce – měli jsme zahajovací zkoušku, režisér PETR NOVOTNÝ vysvětlil koncepci, ukázal hercům návrhy scény od Iva Židka a kostýmů Romana Šolce, přečetli jsme si společně text. Herci se nahlas smáli a zdálo se, že je to baví. S Petrem Novotným jsem si pak povídala, jaký má z toho všeho dojem.

Petre, zatím je na zkouškách veselo. To je dobrý signál, nemyslíš?

Určitě! Vždycky poslouchám, jestli se herci smějí, když poprvé slyší text nové komedie. Jsou to naši první diváci. Později, když už se na humoru začne pracovat, smějeme se čím dál méně, žádnému vtipu se nelze smát donekonečna. Proto je první čtení tak důležitý moment, a mám radost, že se tentokrát smáli po mém soudu relativně dost. Mohlo by to fungovat.

Fantastické divadlo je komedie ze současnosti. O čem bude?

Je to gangsterská černá komedie o rodině, která sice moc neumí pašovat kokain, ale přesto se tím živí. A autor přináší do tohoto tématu zajímavou věc – pašeráci se tentokrát pokusí dostat svůj kontraband přes hranice prostřednictvím uměleckého souboru složeného z postižených umělců. V ten okamžik se střetávají dva světy, které jsou těžce nekompatibilní. Jeden svět nastavuje tomu druhému zrcadlo

a ukazuje, jak je komický, dojemný, a hlavně zajímavý. Poprvé máme možnost po špičkách vstoupit do světa postižených lidí a opatrně o nich hrát. A děláme to s radostí.

Když jste si povídali o hře, říkal jsi, že člověk si klade otázku, kdo je postižený víc – jestli členové cynické rodiny gangsterů, kteří jsou dost neúspěšní, což mi od židovského autora přijde zvlášť ironické, anebo je to skupina postižených herců, respektive „lidí se zvláštními potřebami“, jak se jim tady říká...

Postižení prolíná celým příběhem a týká se každého, kdo na jevišti vystupuje. Každý se tu pere s nějakým svým hendikepem, a troufám si tvrdit, že každému se aspoň jednou zasmějeme.

Včetně režisérky, která jako jediná ze souboru Fantastického divadla není postižená, ani

nepašuje drogy, ale je „praštěná“ divadlem. Má silné ego, nějakou ambici a jde si za svým cílem. Ano, taky svým způsobem není „normální“.

Když začínáš připravovat inscenaci, velmi pečlivě studuješ materiál, díky kterému se dostaneš do hloubky tématu. Takže předpokládám, že jsi přečetl spoustu dostupných informací o projevech postižení u osob se zvláštním zacházením.

Přečetl, ale obávám se, že o tom nikdo nikdy neví dost. Máme určitou výhodu, že všechny zvolené diagnózy, kterými se v inscenaci budeme zabývat, zahrnují celou řadu velmi individuálních podob konkrétních postižení, takže teď můžeme se souborem hledat do určité míry vlastní postoj a vlastní vyjadřovací prostředky, jak o těchto problémech vyprávět.

Další vrstvou komediálních možností je fakt, že postižení hrají divadlo, a to se ne vždy daří, jako koneckonců jakémukoliv jinému souboru.

My se jim v žádném případě neposmíváme, že neumějí hrát divadlo. Naopak, budou své představení hrát, jak nejlépe to dokážeme. Oni jsou i ve svém dospělém věku

bohužel, ale taky bohudík, pořád tak trochu dětmi, a to znamená, že mají schopnost si hrát. Není to, pravda, takové umění, jaké se studuje na umělecké škole, ale má to v sobě něco velmi autentického. Je to ještě krásně „voňavé, čerstvé“.

Když mají generální zkoušku před premiérou, pokazí se skoro všechno, co může. Jeden omyl vyvolává další, herci mají trému, zapomínají text...

My všichni se denně bojíme toho, že se na jevišti něco pokazí. Nicméně k smrti rádi o tom vyprávíme. A to je i v tomto textu – rádi si zahrajeme o tom, co všechno se může pokazit, protože to je velká zábava.

Je zajímavé, jak si lidé, kteří trpí nějakou nedostatečností nebo jsou postižení, umí ze sebe udělat legraci, která může působit až cynicky. Třeba Liah, postava, která hraje ve Fantastickém divadle Julii, je slepá. A říká, že ji hraje právě proto, že „láška je slepá“.

Každý z nás, když prochází něčím vážným, se s tím musí srovnat. A pak má v sobě našlápnuto k tomu, aby si z toho udělal legraci. Tahle schopnost ho udržuje při dobrém duševním zdraví.

Dramatik Gur Koren je především herec, režisér a dramaturg. Myslíš, že je to na hře znát?

Určitě je vidět, že to napsal člověk od divadla. Jestli hraje, nebo režisuje je asi jedno, ale je znát, že z vlastní zkušenosti ví, na jakém tématu se herec nejvíce vybilne. A umí to napsat. Tentokrát jsem na začátku zkoušení přivítal herce slovy: „Dámy a pánové, pojďte si hrát!“ V tomto příběhu máme možnost velmi svobodně si zahrát o tom, co nás v divadle a v životě baví.

Týden po premiéře jedeš do Izraele, a není to poprvé. Co tě tam láká? Památky a turisticky významná místa jsi už viděl, takže tam jedeš takzvané „pobyt“, užít si tu atmosféru?

Jezdím tam prostě domů. Nevím proč, neumím to vysvětlit a ani nechci sám v sobě studovat důvody. Opravdu se tam cítím doma. Říkám, že nejedím do Izraele, ale do Jeruzaléma. Samozřejmě, že také podnikám výlety po nádherném Izraeli, ale hlavně žiju naplno jako jeruzalémský občan. Má tam svoje ulice, krámký, hospůdky, pamětihodnosti, všechno, co k Jeruzalému patří. Myslím, že jsou tam mé kořeny, z té půdy jsem se narodil. Chodím i do muzeí proto, abych našel kořeny mé rodiny, kmene, mého národa, mé civilizace.

A byl jsi tam někdy v divadle?

Ještě ne, ale teď bych se chtěl podívat. Když se mi to povede, tak bych šel v Tel Avivu na balet. Měl jsem kdysi štěstí, že jsem jeden soubor viděl v Praze, Batsheva Dance Company, to byla velká krása! A slibuji, že pokud bude mít pan autor zrovna představení, tak se podívám, jak hraje divadlo.

Tak tě pak ráda vyzpovídám. Měj se tam krásně.

JaU

✍ REŽISÉR P. NOVOTNÝ NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE FANTASTICKÉHO DIVADLA

← PŘEDSTAVITELÉ HLAVNÍCH ROLÍ M. SIKOROVÁ A T. LNĚNIČKA NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE

FOTO J. SEJKORA

S PANEM KAPLANEM

hraje skoro celá třída

L. ŠPÍNER S P. DOHNALEM, PAN KAPLAN MÁ TŘIDU RÁD, FOTO P. ŠEDIVÝ

Když jsme s režisérem Miroslavem Hanušem domlouvali obsazení hudební komedie **PAN KAPLAN MÁ TŘIDU RÁD**, věděli jsme, že herci budou tančit a zpívat – a to dokonce v sedmi jazycích. Kromě toho ale Mirek vyslovil přání, aby herci vytvořili hudební těleso a sami hráli na nespočet nástrojů. Nic takového jsme ještě v našem divadle nezaznamenali. Ano, v mnoha inscenacích vystupuje živá hudba, naposledy kvarteto muzikantů v *Makropulos musical*, ale aby herci hráli sami?! No tak úplně sami vlastně ne, protože základ kapely tvoří tři profesionální hudebníci.

Zeptala jsem se proto všech herců, na co můžou hrát. Kristýna Hulcová s Matějem Štruncem mi předložili dlouhý výčet všech možných i nemožných nástrojů. Matěj aktivně hraje na kytary, klavír, baskytaru a kontrabas, bicí i cimbál. A nabídl i marimbu a vibrafon (pod těmi slovy jsem si ale nedokázala nic vybavit). O Kristýně jsme věděli, že umí hrát na akordeon, vedle toho i na klavír a bicí, ale rychle se naučí téměř na cokoliv. Takže to už byli dva herci, kteří jsou muzikální a o které se můžeme opřít. Věděla jsem, že kytary ovládají také Ladislav Špíner a Tomáš Lněnička. Ládu jsem tipovala i na bicí. Nejdrive to slíbil, ale pak to začal zpochybňovat a chtěl z toho vycouvat. Jenže byl už „zaháčkovaný“ a nakonec podlehl. A mně se zdá, když je nyní při představení poslouchám, jak hrají, že jim to všem jde dobře. Co na to ale Láda Špíner?

(SMÍCH) Je to absolutní kumulace stresu a strachu. Mlátím do toho v křeči jako hluchej. Strašně jsem se toho bál, protože naposledy jsem bubnoval před dvaceti lety, od té doby jsem za škopky nesedl. Jsem absolutní začátečník, možná ještě méně... Kdybych se někdy ubumbnul, tak doufám, že mi to diváci prominou.

To Tomáš Lněnička není tolik ve stresu: Ještě některé akordy neumím, jsou těžké. Ale Radek Škeřík mi něco zjednodušil, tak to už zvládám.

Hraješ na kytaru a banjo a do toho zpíváš polsky...

Vyrostl jsem na polské televizi, páteční noční kino, to bylo naše, takže polsky sice nemluvim, ale rozumím. A že v Kaplanovi hraju na kytaru, je super, protože doma na ni nemám čas, tak ji teď aspoň jednou za čas vytáhnu a opráším akordy.

P. BOROVEC

K. HULCOVÁ

Petr Borovec se přiznal, že před třiceti lety chodil do houslíček, a režisér řekl, že „na to se celý život nezapomíná“. Petr si ale trval na svém, že zapomíná: Měl jsem v Kaplanovi hrát víc, ale ukázalo se, že víc hrát opravdu nemůžu, tak se tam nechalo jedno ultimátní číslo. Sólově! Myslím, že to je nadstandardní! (SMÍCH)

Eliška Jechová byla postavou před hotovou věc – naučit se hrát na kontrabas. Mně se zdálo, že tak drobná dívka

takový nástroj nemůže ovládnout, navíc na něj skutečně nikdy nehrála. A jaká je situace teď?

Baví mě to. Naučila jsem se všechny noty, ale ještě musím zapracovat na věcech, které se týkají rytmu a sladění se s kapelou. S kontrabasem je mi příjemně, víc než třeba s klavírem. Každý má svůj nástroj, který mu je blízký...

Když kolem procházel Zdeněk Rumpík, stihla jsem se ho rychle zeptat, jak dlouho nehrál na

trombón, který je teď jeho doprovodnou rekvizitou. Padesát pět let!

V komedii Pan Kaplan má třídu rád tedy hraje opravdu skoro celá třída. Na různé nástroje, na jaké si jen vzpomenete. Přijďte se podívat, jak to hercům jde. Přijďte je podpořit, protože dělat něco, co člověk umí, je jednoduché, ale naučit se něco nového je vždy výzva, dřina – ale nakonec možná i radost!

JaU

T. LNĚNÍČKA

E. JECHOVÁ

23. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

27. března – 3. dubna 2023

Východočeské divadlo Pardubice

*Pořádná
porce
humoru!*

MĚSTSKÉ DIVADLO – PROLOG

NE **26.3.** 19:00 **K. Ludwig / BE MY BABY**

Jemná a citlivá retrokomedie, která dokazuje, že v druhém se může splést každý a že na lásku není nikdy pozdě. Hrají V. Hybnerová, D. Novotný a další. Režie P. Svojtka. **Divadlo Palace, Praha**

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ PROGRAM

PO **27.3.** 19:00 **L. Pirandello / KAŽDÝ MÁ SVOU PRAVDU**

Komedie o tom, že se často ztratíme hledáním vlastní, mnohdy nepodstatné pravdy, zatímco nám uniká něco mnohem podstatnějšího. A přitom stále platí, že $E = mc^2$. Hrají K. Melišková, M. Myšička, V. Khek Kubařová, H. Čermák, I. Trojan a další. Režie M. Vajdička. **Dejvické divadlo, Praha**

ÚT **28.3.** 19:00 **F. Zeller / PRAVDA**

Konverzační komedie o nevěře, ve které se lze jako o závod. Hrají M. Štěrba, A. Veldová, J. Ondrušková a J. Matějka. Režie T. Zielinski. **Divadlo J. K. Tyla Plzeň**

ST **29.3.** 18:00 **P. Abraham / MIMO ZÁZNAM**

Nekorektní satirická komedie z prostředí vysoké politiky, která čerpá z předvolebních tahanic a čachrů v (nejen) českých zemích. V hlavních rolích P. Janečková, L. Špiner a J. Janoušková. Režie P. Novotný. **Východočeské divadlo Pardubice**

ČT **30.3.** 19:00 **W. A. Mozart – E. Schikaneder / KOUZELNÁ FLÉTNA**

Magický singspiel. Nebývale křehká zpěvohra v originální interpretaci. Hrají O. Rychlý, S. Venclovská, J. Sklenář, M. Zavičar, K. Olťová a další. Režie SKUTR. **Divadlo v Dlouhé, Praha**

PÁ **31.3.** 19:00 **L. Stroupežnický / NAŠI FURIANTI**

Osobitý výklad české divadelní klasiky. Abys na ně nevyzrál – ty, takovej vzdělanej člověk! Hrají M. Císovský, A. Sasínová-Polarczyk, A. Langer, V. Georgiev, P. Houska j. h. a další. Režie P. Svojtka. **Komorní scéna Aréna, Ostrava**

REKNI MI NĚCO HEZKÝHO, FOTO ARCHIV NA HRANĚ

HORORY Z MANŽELSKÝCH LOŽNIC, FOTO M. MALŮŠEK

SO **1. 4.** 19:00

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields / HRA, KTERÁ SE ZVRTLA

Třeskutá komedie jako divadlo na divadle. Skupina ochotníků se rozhodne nastudovat detektivku Vražda na horské chatě, na premiéře se však pokazí vše, co se pokazit může... Hrají J. Stránská, O. Kolín, M. Stránský, M. Coufalová j. h. a další. Režie K. Dušková. Divadlo F. X. Šaldy Liberec

NE **2. 4.** 18:00

M. Charman / VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH

Hra o tom, jak se stavíme k lidem a k dění okolo nás, a o velké touze aspoň někdy něco v životě vyhrát. Hrají V. Fridrich, O. Malý, M. Finger a další. Režie D. Šiktanc. Činoherní klub, Praha

PO **3. 4.** 20:00

GALAVEČER SMÍCHU

Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – DOPROVODNÝ PROGRAM

PO **27. 3.** 17:00

P. Michálek / VÁLKA ROSEOVÝCH NEBUDE!

Stand up, happening, „skok do neznáma“ na téma neuchopitelnosti vztahu muže a ženy. Hrají K. Lidáková a P. Michálek. Režie P. Michálek. Městské divadlo Zlín

ÚT **28. 3.** 17:00

KONCERT VÁCLAVA KOUBEK

Známý písničkář, harmonikář, vypravěč příběhů a jeho kapela opět v Pardubicích!

VÁLKA ROSEOVÝCH NEBUDE!, FOTO ARCHIV MDZ

V. KOUBEK, FOTO M. KLÍMA

ST **29. 3.** 19:00

PINGLS aneb Hot Café Revue

Interaktivní představení, které v sobě spojuje prvky pohybového divadla s živou hudbou, zasazené do 20. let minulého století. Účinkují H. Hornáčková, L. Peretová, M. Borová, V. Bartoš, Z. Fric, V. Jílek a další. Režie a choreografie M. Pacek. Pohybové divadlo Lindo, hop!, Praha a Originální Pražský Synkopický Orchester

ČT **30. 3.** 17:00

L. Norris / ŘEKNI MI NĚCO HEZKÝHO

Komedie o vystoupení z komfortní zóny. Sebestřednému Tobesovi se moc nechce dospět, ale pod hrozbou zákeřné nemoci se jeho infantilní životní program pomalu stane neudržitelným. Hrají D. Toniková, P. Kryl a O. Novák. Režie Š. Dominik. Divadlo NaHraně, Praha

PÁ **31. 3.** 17:00

D. Glattauer / ZÁZRAČNÉ CVIČENÍ

Komedie o párové psychoterapii. Hrají S. Jachnická, S. Lehký a J. Vrána. Režie M. Tarant. Metropolitní divadlo Praha

SO **1. 4.** 17:00

Ch. Durang / NEVYLÉČITELNÍ

Šílená komedie, která reflektuje věčné hledání „toho pravého“ a fenomén zvaný singles. Hrají J. Košková, M. Zeman, M. Hlubocký a další. Režie M. Vokoun. 3D Company, Praha

NE **2. 4.** 15:00

V. Kracík / HORORY Z MANŽELSKÝCH LOŽNIC

Černá komedie. Okružní jízda manželskými ložnicemi. Hrají P. Čiháková, D. Hrazdílková, M. Černý, V. Pištěcký a M. Zahradníček. Režie H. Marvanová. Divadlo Tramtarie, Olomouc

EPILOG – MĚSTSKÉ DIVADLO

SO **29. 4.** 19:00

O. Wilde – R. Ross / LORDI

Skandální salonní komedie. Tři rozpustilí lordi hrají mezi sebou hru, ve které si rozdělují dámy... **POZOR! V inscenaci se používá řada vulgarismů.** Hrají M. Hofmann, F. Rajmont a P. S. Butko. Režie P. S. Butko. VM ART production, Praha

ÚT **2. 5.** 19:00

M. Gavran / MUŽ MOJÍ ŽENY

Celých pět let dokáže jedna žena klamat dva muže. Jednou ale všechno praskne... Hrají M. Dlouhý a D. Novotný. Režie T. Svoboda. Divadlo Na Fidlovačce, Praha

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Poedium Miloně Čepelky

Také napsal celou řadu povídek, novel i románů. Jak už názvy některých napovídají, např. Příliš mnoho pohrbů, Nebožtík na rynku, Monology k živým mrtvým, A jestli neumřel, zabývá se v nich tématem smrti. Ale není se čeho bát, na toto vážné téma nahlíží s humorem sobě vlastním.

Chystaný poetický večer s názvem **MILOŇ ČEPELKA BÁSNÍK** bude komponovaný z jeho básnických i prozaických textů. Diváci se mohou těšit na haiku (lyrické útvary, které jsou tvořeny zvukomalebným trojverším, nejznámější forma japonské poezie), ve kterých opěvuje přírodu, lásku, ale také kriticky i vtipně hodnotí dnešní dobu.

Čepelkovu poetickou a romantickou stránku také odrážejí jeho sonety. Jeden z nich pro nás zhudebnil **Josef Picík**, který bude celý večer doprovázet na klavír. Texty básnické i prozaické budou číst **Jindra Janoušková** s **Ladislavem Špinerem**.

Pořad, který připravil dramaturg **Ladislav Nunvář**, bude literární poctou tomuto renesančnímu muži, který sice neumí vyměnit kolo u auta, ale dokáže vleže napsat verše tak krásné, díky kterým čtenář zapomíná na vše, co ho tíží. A doufáme, že na to, třeba jen na chvílku, také zapomenou i naši diváci. **Závěrem jen upozornění, že Miloň Čepelka přislíbil účast na premiérovém večeru!** LaN

*Věřil jsem, že mi
mává motýlek štěstí.
Ale byl to mol.*

V pondělí 20. února od 19 hodin bude Poedium v klubu patřit **Miloni Čepelkovi**. Rodák z Pohoří u Opočna, který celý život zůstává věrný východním Čechám, je známý především jako herec a cirkusník. Když se řekne jméno Miloň Čepelka, diváci si určitě vybaví Mamku Žilovou ze hry Akt, Babičku Boženy Němcové v Českém nebi, Hraběte von Zeppelina z Hospody Na mýtince nebo Prince Jasoně a Drsoně v Dlouhém, Širokém a Krátkozrakém.

Miloň Čepelka je rovněž i znamenitý básník, prozaik, textař a scenárista. Je autorem hudebních textů například pro Viktora Sodoma, Helenu Vondráčkovou, Evu Pilarovou nebo Martu Kubišovou – pro ni otextoval píseň, která má svůj původ v 16. století. A právě Dobrodružství s bohem Panem je jedním z jeho nejznámějších písňových textů.

*Dnes není včera,
dnes není ani zítra.
Dnes je dnes. Hurá!*

Skutečně štědré ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ v divadle

Již více než dvacet let (s výjimkou covidové sezóny) se v historické budově Východočeského divadla o štedrovecerní půlnoci scházejí herci s diváky, aby si společně prodloužili sváteční atmosféru, zazpívali si koledy, pobavili se, zavzpomínali, ale také přispěli na dobrou věc. Letos během programu **ŠTĚDRONOČNÍHO ZPÍVÁNÍ** mezi diváky probíhala sbírka na rehabilitaci a další léčbu malé Štěpánky Pospíšilové (více na www.nasestepanka.cz), která vynesla úžasných 27 663 Kč. K příspěvku publika se následně připočítaly i dary pardubického **Lions Clubu** (60 800 Kč) a **Nadace Lenky a Romana Šmidberských** (30 000 Kč) – Štědronoční zpívání tak na konto Štěpánky poslalo celkem **118 463 Kč**. Všem dárcům mnohokrát děkujeme! RaS

KAPELA KOSTEAM SDRUŽENÁ OKOLO EKONOMICKÉHO NÁMĚSTKA VČD B. KOSA S NAŠIMI HERCI BĚHEM ŠTĚDRONOČNÍHO ZPÍVÁNÍ V DIVADLE.

TATÍNEK MALÉ ŠTĚPÁNKY PŘI PŘEBÍRÁNÍ ŠEKŮ OD LIONS CLUBU Z RUKOU JEDNOHO Z JEHO ČLENŮ M. CHALOUPKY A OD NADACE LR, KTEROU ZASTUPOVAL ŘEDITEL VČD P. DOHNAL.

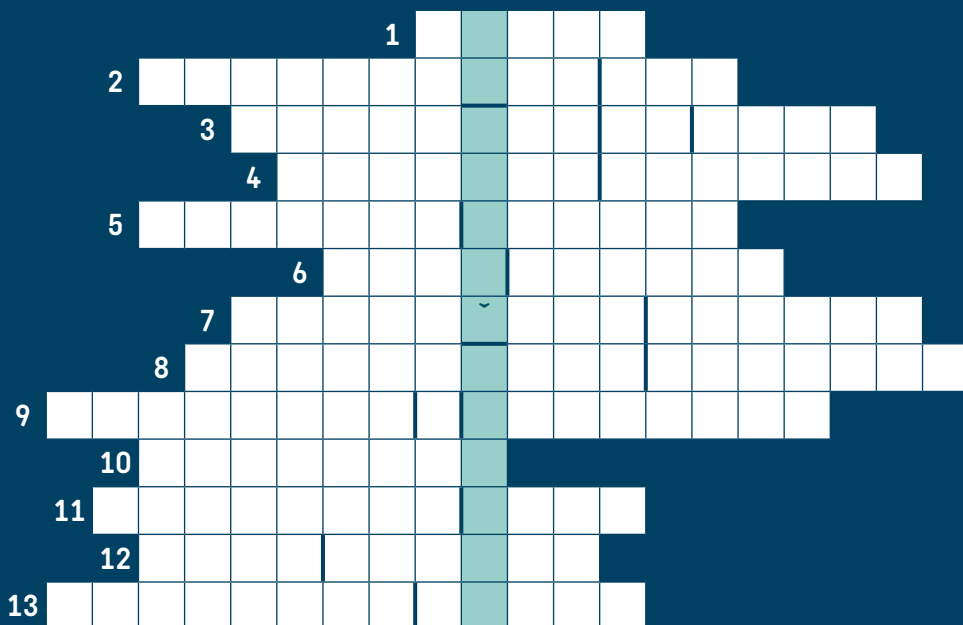
L. ŠPÍNER S KLOBOUKEM V HLEDIŠTI MEZI DIVÁKY PŘI TRADIČNÍ CHARITATIVNÍ SBÍRCE. FOTO J. SEJKORA

Obsáhlejší fotogalerii naleznete v archivu Novinek na www.vcd.cz.

Karlštejnská KŘÍŽOVKA

Byla jsem trochu překvapená, když se mi JOSEF PEJCHAL, který u nás v divadle rozhodně není nováčkem, svěřil, že vlastně nemá žádnou oblíbenou repliku z inscenace, kterou by touto cestou rád zveřejnil. Ale protože si místo toho vzpomněl na historku, která sice nezapadá do nového konceptu křížovek, ale je tak krásná, že by byla škoda se o ni s vámi nepodělit, ráda poruším ještě nezaběhnuté pořádky:

„Když jsem před dvaceti lety nastupoval do VČD, hrál jsem ve známém muzikálu Noc na Karlštejně po boku slavného hosta Radka Brzobohatého, kterého režisér František Laurin obsadil do role krále Karla IV. Představení se hrálo na nádvoří hradu Kunětická hora. Jednou přišla velká bouřka se silným deštěm už před začátkem hry. Chvilí jsme čekali, a když ani pak počasí nebylo lepší, museli jsme představení zrušit. Mnoho na představení, a zejména na populárního herce natěšených diváků přesto zůstalo sedět na svých místech a zpod svých deštníků a pláštěnek volali: „Tak nám (viz tajenka)!“

Co myslíte, že požadovali moknoucí diváci od herců? Možností je jistě víc, tu správnou odpověď však najdete jako vždy v tajence, kterou vylustíte pomocí očíslovaných fotek z následující dvojstrany, a to tak že do stejné očíslovaných řádků doplňovačky vepíšete názvy jednotlivých inscenací.

Vylustěnou tajenku zasílejte na e-mail hlavackova@vcd.cz, začátkem následujícího měsíce budeme losovat tři z úspěšných luštitelů, kteří obdrží vstupenky na libovolné představení z našeho repertoáru. Jelikož v prosincovém čísle zpravodaje nakonec žádná křížovka nebyla, neuvedli jsme jména výherců říjnové křížovky s Josefem Láskou, a to se samozřejmě musí napravit! Gratulujeme tedy paní Lucii Boukalové, paní Jaroslavě Kalouskové a panu Samuelu Jordánovi. (Tajenka zněla: odpluj síl!)

AnH →

Po hrách, které skončily, netruchlím, říká MARTINA SIKOROVÁ

M. SIKOROVÁ, JAKO B. NĚMCOVÁ V JAKO BŘITVA, FOTO J. FAUKNER

Herečce MARTINĚ SIKOROVÉ se blíží dvě jubilea – jedno životní, letos v březnu totiž oslaví krásné kulaté narozeniny, a druhé profesní, za rok tomu bude dvacet let, co jako čerstvá absolventka Pražské konzervatoře nastoupila do svého prvního angažmá v našem divadle. Dalším z důvodů, proč jsem s ní chtěla udělat rozhovor, je únorová derniéra mé oblíbené inscenace Jako břitva, kterou u nás před necelými dvěma roky režíroval Radovan Lipus a v níž Martina ztělesňuje postavu Boženy Němcové. Naposledy jsme si pro zpravodaj povídaly téměř na den přesně před devíti lety (což jsme si z pocho-pitelných důvodů jako dvě stále mladé holky odmítaly připustit), byla jsem tedy zvědavá, jak se od té doby změnilo její uvažování o divadle. Čert vem to, že jsem se o Boženě nic moc nedozvěděla, podstat-nější bylo, že Martina mě v průběhu celého našeho dlouhého rozhovoru neustále překvapovala nejen jistým životním nadhledem, ale také pokorou, s jakou o svém zaměstnání mluví.

Jak se ti bude loučit s tak velkou a, řekla bych, v herecké kariéře zásadní rolí, jako je postava Boženy Němcové?

Myslíš, že je zásadní? Já nevíím. Určitě беру Boženu jako výzvu, do konce ještě ani teď nemám pocit, že bych se v té roli nějak zvlášť usadila. Tak jí možná jen řeknu, děkuju, žeš mě potkala a ahoj!

Takže to nebude žádné bolavé loučení...

Určitě to byla úžasná zkušenost, ale upřímně – možná se mi i trochu uleví. Může se to vůbec psát do zpravodaje? (SMÍCH)

Samozřejmě! Souvisí to třeba i s náročnou přípravou na každé představení?

To ani ne, Břitvu hrajeme, co já vím, už dva roky? Takže pokud myslíš přípravu textu, tak ten už mám relativně zažitý. V tomhle směru to zas tak náročné není. Možná

i proto, že jsem nedávno zjistila, že v tomto ohledu existují i náročnější inscenace, na které příprava zabere daleko více času.

Ano, asi vím, na co narážíš, a mám v úmyslu se k tomu během našeho rozhovoru dostat. Ještě předtím se ale zeptám, jak obecně přijímáš derniéry, tedy konce jednotlivých inscenací, které tě baví a ráda jsi v nich hrála?

Doznávají v tobě pak ještě nějakou dobu? Nebo jdeš pokaždě prostě dál a všechno smažeš?

Obecně po hráč, které skončily, netruchlím, nestýská se mi. A to mluvím i o těch, kde jsem měla obrovsky krásné role, jako třeba v Chicagu nebo v Cabaretu. Zároveň je ale pravda, že se občas opravdu stane, že je mi některé z představení bližší. A zajímavé je, že vlastně ani nezáleží na tom, co v něm hraju. Teď mě napadá, že takhle výjimečná pro mě byla inscenace Až ustane déšť, tam mi při derniéře malinko smutno bylo... No, a pak je tady ta nová věc, o které, jak říkáš, ještě budeme mluvit, a tu mám tak ráda, že až přijde i její premiéra, možná mě to taky zamrzí.

Pojďme o ní tedy konečně mluvit! Ale nejdřív trochu ze široka. Po delší době jsi dostala příležitost zkoušet na naší Malé scéně, a to v inscenaci Kalifornská mlha. Jak se v takovém prostoru cítíš? Vyhovuje ti spíš malé, nebo velké jeviště?

Máš pravdu, naposledy jsem tam hrála v Jeptíškách. A vím, jak to myslíš, ale neumím na to jednoznačně odpovědět. Záleží na tom, co hraju a jestli tomu rozumím. Když mám tu inscenaci ráda, je mi jedno, v jakém prostoru ji hraju.

Kalifornská mlha stojí na dvou hereckých výkonech – tvém a Alexandra Postlera. Jak vnímáš roli Maude v kontextu všech svých dosavadních rolí? Z toho, co jsem řekla o derniérách, už je asi jasné, že Maude mám nějak radši. A to je pro mě překvapení. Protože když jsem četla obsazení, trochu mě to vyděsilo a říkala jsem si, ježíšmarja, co budeme dělat?! Protože myslím, a doufám, že se na mě Lexa nebudě zlobit, když to řeknu, že jsme oba měli dost stažený zadek. Teď je to ale srdcová záležitost – klepu na dřevo. Maude je mi blízká, je pro mě v mnohém inspirací. Je taková, jaká je. Je shrbená, sprostá, co na srdci, to na jazyku. Ale kdo ví! Protože je to taky trošku liška podšitá.

Tohle všechno je mi blízké, a proto je to pro mě v jistém ohledu jednodušší úkol než třeba Eliška v Noci na Karlštejně, kde po mě pan režisér Novotný chce, abych byla krásná a důstojná královna. Na textu Noci mám pro jistotu velkými písmeny napsáno „KLIDNÁ TVÁŘ“. Takže mám Maude ráda nějak víc. A znovu klepu na dřevo, protože tohle vyvyšování čehokoli mi přijde hodně zrádné. Mockrát se mi stalo, že jsem o něčem takhle velkodušně mluvila a do pár dnů bylo všechno úplně jinak. (SMÍCH) Takže radši už dost o tomto představení!

Dá se obecně říct, co tě baví víc – činohra, nebo muzikál?

No, řekla bych, že muzikál, ale před chvílí jsem jako o srdcových záležitostech mluvila o činoherních inscenacích. Takže nevím. Asi zas záleží na okolnostech. Ale asi jo. Jo, určitě mě více baví muzikály. Měla jsem teď pár dní volna. Tak jsem vyrazila do Ostravy a viděla tam čtyři. Fascinovalo mě, jak zdejší herci umí zpívat a někteří hráli tak, že jsem zírala s otevřenou pusou. Takže jo, muzikál. Jako herečku i diváka.

Jsi výborná zpěvačka, a hlavně jedna z nejpilnějších u nás v divadle, která se neustále pečlivě zdokonaluje ve svých pěveckých dovednostech. Jaký vztah k hudbě máš v běžném životě?

Je zvláštní, že když jsem doma, skoro vůbec nic neposlouchám, jsem ráda v tichu. A spíš si říkám, že bych si přece jako měla něco pustit. Ale když už si konečně něco pustím, tak mě to pak baví. Skončila jsem teda u hudby 80. let, teda vlastně Michael Jackson jsou 90. léta, že? (SMÍCH) To jsou věci, co mě uvolní. A k tomu zpívání – děkuju, ale myslím, že bych klidně mohla cvičit víc. Je to jako když člověk sportuje. Chceš běžet maraton, tak musíš trénovat. Pak jsou samozřejmě střelci, kteří to dávají i bez tréninku, ale pak minimálně na dva dny umírou. Když člověk trénuje, získá kondičku a každý výkon je pak mnohem komfortnější. To je ten důvod, proč chodím na zkušebnu. A taky zodpovědnost, protože když mi někdo dá příležitost a věří mi, přeju si udělat, co je v mých silách. A ještě jsou pro mě velkou motivací hodiny zpěvu s naší hlasovou poradkyní Gallou Macků. Je skvělá. →

COBY ELIŠKA S P. ŠTĚPÁNKEM V NOCI NA KARLŠTEJNĚ, FOTO J. SEJKORA

Nestála jsi někdy o to zpívat s vlastní kapelou?

Měla jsem pár koncertů jako host pardubického JK Bandu. Taky jsem měla příležitost zazpívat si s kapelou Gramofon, ale to šlo vlastně o takové krátkodobé výpomoci. Nabídku na větší spolupráci jsem dostala asi před pěti, možná i více lety, k panu Hasalovi do JH Big Bandu v Hradci Králové. Jenže jsem s nimi zpívala jen na jednom plese a na dvou třech koncertech. To bylo všechno. Nezvládla jsem ustát konkurenci, nebo nevím, jak to říct. Prostě jsem si nepřipadala dost dobrá. Na jednom vystoupení byl například jejich hostem Martin Růža, se kterým jsem se pak potkala v Noci na Karlštejně, a to bylo něco na moje ego! Přišlo mi, že má smysl to dělat, jen pokud je člověk tak šikovný jako on. A tak jsem to vzdala. (SMÍCH) Po určité době mi to bylo samozřejmě líto, přece jsem tam mohla jen pokorně zůstat a učit se. Pokud zas nějaká nabídka přijde, uvítám ji s otevřenou náručí a snad už od ní tentokrát neuteču.

Brzy to bude dvacet let, co jsi v angažmá VČD...

To je hustě (SMÍCH), ale máš samozřejmě pravdu.

Jak bys zhodnotila svoji pardubickou éru?

No, nevím. Asi že přes velké pochybnosti o tom, jestli jsem vůbec ve správné branži, jsem se za skoro dvacet let dopracovala k pocitu, že teda asi jo. (SMÍCH) Hlavně obdivuju vedení divadla v tom, že mi od začátku, stejně jako všem členům souboru, důvěruje. A i když přišly role, které se mi úplně nepovedly, přesto šance přicházely znova. Neznám tolik divadel, kde by tohle bylo běžné. V jiných divadlech jsou herci, kteří pravidelně hrají větší role, a herci, kterým jsou

svěřeny vždycky jen ty menší. U nás jsou šance všech rovnoměrně rozdělené a znamená to, že za každým, kdo v souboru je, si divadlo stojí. Což dává herci příležitost se stále zdokonalovat. Díky za to.

Přesto se zeptám – neuvažovala jsi během té doby o změně? O tom, že bys zkusila štěstí v jiném divadle?

Dlouho jsem moc chtěla do muzikálového divadla. V jisté době jsem si přála jít do souboru Městského divadla Brno, ale postupem času mi došlo, že vlastně není vůbec jisté, jak bych v takové konkurenci uspěla. Samozřejmě přicházela v potaz taky možnost jít na takzvanou volnou nohu. Ale na to jsem neměla pracovní nabídky, takže bych to považovala za takové kamikaze. Čili jsem ráda, že to je, jak to je. Vyhovuje mi jistota stálého angažmá. Vážím si ho.

Jak se posunulo tvoje vnímání divadla, co pro tebe znamená tvoje povolání?

Dřív jsem měla takové představy, že je divadlo nějakým prostředkem, možností jak „osvítit“ diváky. (SMÍCH) Dnes je to pro mě práce. Práce, která mě často moc baví a stále mi nabízí možnost se učit. Samozřejmě je to taky práce, která mě živí materiálně. A já mám peníze moc ráda. (SMÍCH) Vždycky když na děkovačce Veteránů zpíváme: „Nemít prachy?!“, a všichni: „Nevadí!“ Tak já pokaždé potřebuju dodat: „No, nevím, nevím...“ A pokud je to tak, že moje práce někomu z diváků přináší inspiraci, vyvolává v něm nějaké očistné emoce nebo něco podobného, tak to považuju za úspěch a jsem spokojená. **AnH**

V ROLI MAUDE GUTMANOVÉ V KALIFORNSKÉ MLZE, FOTO P. ŠEDIVÝ

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Nepříliš častým žánrem na divadelních jevištích je detektivka, proto si jednu napínavou hru z našeho repertoáru nyní připomeňme – inscenaci známého textu z pera nejpovolanějšího, od královny detektivek **Agathy Christie** **DESET MALÝCH ČERNOUŠKŮ**, kterou jsme uvedli přesně před čtyřiceti lety, konkrétně 19. února 1983. Ve Východočeském divadle ji tehdy režíroval pardubický rodák **Petr Vosáhl**.

Děj se odehrává na ostrově, kam si pán a paní Namyovi pozvou osm hostů z různých sociálních vrstev, hostitelé se však na panství neobjeví, přítomni jsou jen dva obsluhující. Všechna deset postav pak postupně umírá v duchu dětské říkanky: *Deset malých černoušků hostil děda Vševěd, jeden z nich se zakuckal, zbylo jich jen devět. Devět malých černoušků chtělo sypat kosům, jeden se však nevzbudil, zbylo jich jen osm...* Na rozdíl od jiných autorčiných titulů se řešení nedozvímé z úst klasického detektiva, ale až z nalezeného dopisu.

RaS

LEOPOLD BĚHAN (SIR LAWRENCE WARGRAVE)

JAROSLAV PFLEGER (PAN ROGERS), ELIŠKA KUCHAŘOVÁ (PANÍ ROGERSOVÁ), JIRÍ KLEPL (WILLIAM BLORE), PETR SKÁLA (DOKTOR ARMSTRONG) A MILAN LIŠKA (ANTHONY MARSTON)

ANNA FERENCOVÁ (EMILY BRENTOVÁ), V POZADÍ JIŘÍ KLEPL, ZDENA BITTLOVÁ, PAVEL ŠROM A RADEK BARTONÍK (GENERÁL MACKENZIE)

PAVEL ŠROM (FILIP LOMBARD) A ZDENA BITTLOVÁ (VĚRA CLAYTHORNOVÁ)

ONDŘEJ PETRLÍK

VÝSTAVA
VE FOYER

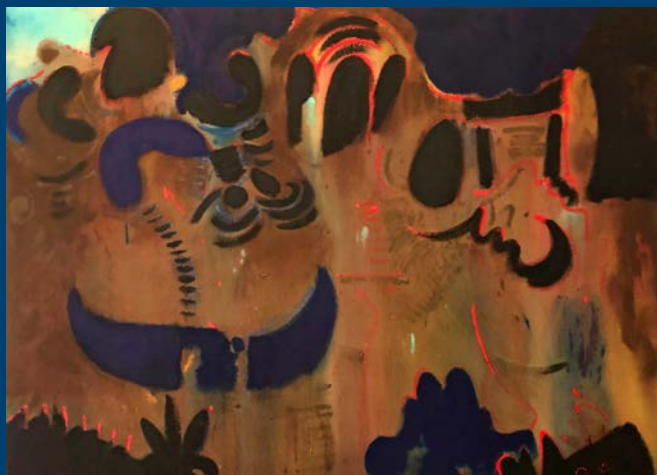

První premiéru roku 2023, kterou bude v sobotu 25. února současná nekorektní komedie Fantastické divadlo, doprovodí ve foyer vernisáž výstavy děl výrazné osobnosti soudobé české výtvarné scény Ondřeje Petrlíka.

ONDŘEJ PETRLÍK (* 1989 ve Sternberku) vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze v ateliéru Vladimíra Skrepla a Jiřího Kovandy, odkud vycházejí expresivní malíři s přesahem do ostatních tvůrčích disciplín, kresby, objektu, performancí nebo nových médií. Během studií v roce 2012 absolvoval zahraniční stáž v Drážďanech na Hochschule für Bildende Künste u Hanse Petera Adamského, za sebou má i prestižní seminář vedený Antoniem Lopezem ve španělském Valladolidu a je finalistou Ceny kritiků za mladou malbu.

Tvoří ve svém pardubickém a pražském ateliéru i na mnoha dalších dočasných destinacích. Soustředí se především na malbu a kresbu, věnuje se však i instalaci a častěji také akcím, které mají blízko k happeningu či performanci.

Vystavuje nejen v Čechách, ale i v zahraničí (např. samostatná prezentace v Lipsku či společný výstavní projekt v Basileji).

„Ondřej Petrlík patří k tvůrcům poučeným historií, vědomých si vlivu autorů generace minulých. Vzhledem k tomu, že vyrůstal obklopen obrazy přelomu 19. a 20. století, jistě nepřekvapí, že právě toto období na něj zapůsobilo nejvíce. Přesto se rozhodně nedá o jeho malbě hovořit jako o v jakémkoliv slova smyslu historické. Její výraz je více než současný,“ říká galerista Richard Adam, sběratel současného tuzemského umění, a přidává vzpomínku: „Když mně obrazy přijdou mimořádně dobré, začnu většinou pobíhat po ateliéru, vykřikovat něco jako, jste fakt dobří nebo umíte prostě malovat, a plácám malíři po rameni. Petrlík má pardubický ateliér v kouzelné zástavbě z padesátých let. A jeden z těch suterénních prostor měl to potěšení mé bláznivé poletování sledovat. Bylo to velmi spektakulární, protože ten ateliér není příliš velký a obrazy jsou úplně všude. Takže pokud se mně podařilo pobíhat a nic nezničit, musel jsem se nejspíš nadšením vznášet!“

Obrazy budou ve foyer k vidění od 25. února do 19. dubna. **RaS**

Měníme tvář průmyslu

Zaměřujeme se na automatizaci a robotizaci výrobních linek a jednoúčelových strojů.

Hledáme talenty, kteří mají chuť tvořit a být součástí moderního průmyslu. Obsazujeme pozice napříč celou firmou od realizace po vývoj.

Vážíme si našich lidí, JHV tým je pro nás rodina.

■ JHV-ENGINEERING s.r.o.
Nádražní 641
533 51 Pardubice – Rosice

hr@jhv.cz

jhv.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ÚNOR 2023 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: D. NOVOTNÁ, JAKO BRITVA, FOTO J. FAUKNER